

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. oktober 2023
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Maya Erhard Huniche
Sagsnr.: 2023-0030-9373
Dok.: 2957797

Besvarelse af spørgsmål nr. 1204 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1204 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. august 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Thiesen (DF).

Peter Hummelgaard

/

Morten Holland Heide

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1204 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, at en 38-årig mand ved Retten i Aalborg kun blev idømt fængsel i 3 år og 6 måneder for voldtægt af sin 9-årige datter, som blev opdaget ved, at datteren blev smittet med den samme kønssygdom som faren, og vil ministeren bekræfte, at faren kan slippe med at skulle afsone 2/3 af straffen i et åbent fængsel, jf. straffuldbyrdslovens §§ 14, stk. 1, nr. 2 og 22, stk. 1-2? Vil ministeren på baggrund heraf tilkendegive, om ministeren er enig med Dansk Folkeparti i, at overfaldsvoldtægt, gruppevoldtægt og voldtægt af et barn begået af en voksen fremover skal medføre en mindstestraf på 5 års ubetinget fængsel med fuld afsoning i et lukket fængsel, og vil ministeren i bekræftende fald sikre, at et lovforslag herom hurtigst muligt fremsættes af regeringen i det kommende folketingsår 2023-24? Der henvises til indlægget fra Nordjyske Anklagere, bragt på twitter.com, den 22. august 2023.”

Svar:

Voldtægt er en meget alvorlig forbrydelse, som jeg ser på med stor alvor, særligt når offeret er et barn eller en ung.

Det fremgår af regeringsgrundlaget ”Ansvar for Danmark”, at regeringen vil gennemføre en strafreform, hvor der sættes hårdere og mere konsekvent ind over for bl.a. alvorlig personfarlig kriminalitet, herunder vold og voldtægt.

Regeringen vil som en del af strafreformen investere i en styrkelse af straffesagskæden. Det må ikke være kapaciteten i det strafferetlige system, der afgør, hvilken retspolitik der kan føres i Danmark. Alvorlig personfarlig kriminalitet, herunder voldtægt, vil være ét af de områder, hvor vi skal sikre, at straffen står mål med forbrydelsens grovhed.

Det fremgår desuden af regeringsgrundlaget, at voldtægtsdømte ikke skal kunne afsone en dom for voldtægt med fodlænke. Regeringen ønsker på denne måde at sikre, at afsoningsformen for voldtægtsdømte i højere grad afspejler forbrydelsens alvor. Der er på baggrund heraf udarbejdet et lovforslag, som vil blive fremsat i Folketingets åbningsuge.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet desuden indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten har anmodet Statsadvokaten i Viborg om en udtalelse.

Statsadvokaten i Viborg har oplyst, at sagen vedrører flere tilfælde af voldtægt af biologisk barn under 12 år efter straffelovens § 216, stk. 2, og § 210, stk. 1, samt flere tilfælde af voldtægt ved andet seksuelt forhold end samleje med biologisk barn under 12 år efter straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 2, og § 210, stk. 3, jf. stk. 1.

Tiltalte blev ved Retten i Aalborgs dom af 22. august 2023 idømt 3 år og 6 måneders fængsel for ét tilfælde af voldtægt af sit biologiske barn under 12 år. Tiltalte blev frifundet for voldtægt ved andet seksuelt forhold end samleje med sit biologiske barn under 12 år.

Den tiltalte har anket dommen til frifindelse, subsidiært formildelse.

Statsadvokaten i Viborg har kontraanket sagen til Vestre Landsret med påstand om domfældelse i overensstemmelse med den i byretten rejste tiltale og skærpeelse.

Sagen verserer således ved domstolene.”

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet endvidere indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Det følger af straffelovens § 38, stk. 1, at når to tredjedele af straffen, dog mindst 2 måneder, er udstået, afgør justitsministeren eller den, han bemyndiger dertil, om den dømte skal løslades på prøve. Prøveløsladelse i medfør af straffelovens § 38, stk. 1, er forudsat at være et regelmæssigt led i fuldbyrdelse af fængselsstraffe på 2 måneder og derover.

Ifølge straffelovens § 38, stk. 4, er det en forudsætning for løsladelse på prøve, at den dømtes forhold ikke gør løsladelse utilrådelig, at der er sikret den dømte passende ophold og arbejde eller andet underhold, og at den pågældende erklærer at ville overholde de vilkår for løsladelsen, som fastsættes.

At den dømtes forhold ikke må gøre prøveløsladelsen utilrådelig, indebærer, at der ikke må foreligge en væsentlig risiko for recidiv til ikke-bagatelagtig kriminalitet, som ikke formodes at kunne begrænses ved tilsyn og eventuelle særvilkår. Om kriminaliteten kan betragtes som bagatelagtig beror på en konkret vurdering. I denne vurdering indgår kriminalitetens art, tidligere kriminalitet og den indsattes personlige forhold. Længden af

den straf, som kan idømmes, vil ikke i sig selv være afgørende for, om kriminaliteten kan betragtes som bagatelagtig, men vil sammen med kriminalitetens art være et moment, der indgår i vurderingen.

Afgørelse om prøveløsladelse træffes i alle tilfælde ud fra en konkret og aktuel utilrådelighedsvurdering, hvor der tages stilling til, hvor stor vægt de forskellige omstændigheder skal tillægges i den aktuelle sag. Der henvises i øvrigt til pkt. 6-12 i løsladelsesvejledningen, hvor den administrative praksis på området er nærmere beskrevet.

For så vidt angår seksualkriminelle bemærkes, at der hyppigt vil være behov for at fastsætte vilkår om fortsat behandling. Vil en seksualkriminel ikke acceptere et relevant vilkår om i prøvetiden at fortsætte en påbegyndt psykiatrisk behandling, eventuelt kombineret med kønsdriftsdæmpende medicin, vil dette i højere grad end sædvanligt medføre, at der gives afslag på prøveløsladelse. Der henvises til pkt. 44 i løsladelsesvejledningen.”

For så vidt angår gældende regler og praksis for placering af seksualkriminelle, herunder voldtægtsdømte, henvises til Justitsministeriets besvarelse af 21. august 2023 af spørgsmålet nr. 986 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.